

stemer, og som ikke behøver at deduceres her. Forsaavidt endelig den ærede Taler har udtalt sig, som om dette Forslag ikke var vel overveiet, saa forholder det sig ikke saaledes. Det er vel overveiet; det har været gjort til Gjenstand for mange Overveielser; at han har en anden Anskuelse, det kan gjerne være; men fordi den ærede Taler mener, at en Sag ikke er vel overveiet, derfor kan den være meget vel overveiet, og det er Tilfældet her.

A. Sage: Jeg kan ikke nægte, at, efter saa nylig at have afgivet en Betænkning i Anledning af Overformynderierne, kan jeg ikke ganske finde mig i, at vi skulle behandle Kjøbenhavn's Commune i den Henseende saa aldeles forskjelligt fra de øvrige Communer i Landet. Uden derfor strax at ville sælde en saa bestemt Dom som den, der allerede er sælbt, kan jeg dog ikke nægte, at jeg er meget tilbøjelig til, om det var muligt, at formaae den høitærede Minister til at lade denne Sag beroe, indtil hele Overformynderivæsenet, efter hvad den høitærede Minister for lidt siden yttrede, var bleven underkastet en nærmere Overveielse, til vi komme sammen igjen, og da maaskee kunne komme til at ordne Forholdet paa en Maade, som maaskee mere stemte overens med den Vej, som den høitagede Minister ellers kunde synes tilbøjelig til at gaae med Hensyn til andre Overformynderier. Der er et Punkt, som jeg ikke kan lade uberørt, efterat der er talt om Ansvar og Tab, og det er, naar Staten paatager sig at bestyre Kjø-

benhavn's Overformynderimidler, er da Staten ansvarlig for de Tab, der muligviis maatte opstaae ved, at Kassen blev borte — jeg mener naturligviis ikke saadanne Tab, som foraarsages ved Conjunctionernes Forandring og deslige — men dersom de Midler, der ere betroede den Embedsmand, som her af Regjeringen udnævnes, blive foransæede, er det da Staten, der betaler det derved opstaaede Tab? Man har jo Exempler paa, at flere Midler ere forsvundne under høitstaaende Folks Hænder. Dersom Staten ikke vilde paatage sig Ansvar, forekommer det mig billigt, at man overlader det til Kommunen, hvorledes Overformynderimidlerne skulle forvaltes, saaledes at den selv staaer for Bestyrelsen af dem. Der er forresten andre Fordele, som kunne opnaaes ved, at disse Midler bleve noget anderledes forvaltede, og det er, at det nu er meget lettere end tidligere paa en sikker Maade at lægge Penge hen, istedetfor at have dem i sin egen Kasse, og dog tillige gjøre dem frugtbringende; der er nemlig oprettet flere nye Banker, som modtage Penge til Forrentning, og hvor Overformynderierne kunde have deres Kasse, indtil Udlaan fandt Sted; det er imidlertid Noget, som maaskee godt kan ordnes, uden at det staaer i Loven. Hovedhensigten med hvad jeg her har yttret er, om muligt, at formaae den høitærede Minister til at lade det beroe med denne Sag, indtil Spørgsmaalet om de andre Overformynderisager er blevet taget under nærmere Overveielse.